

Vår ref. (saksnr.):
21/2816 - 2

Byrådets sak nr.:
06/21

Vedtaksdato:
09.07.2021

Høringsuttalelse - forslag om innkjøpsordning for å sikre funksjonell tilgang til internett og telefontjeneste til alle

Saksfremstilling:

Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD) har sendt på høring forslag om innkjøpsordning som skal sikre funksjonell tilgang til internett og telefontjeneste til husstander og virksomheter som mangler annet tilbud om dette. Høringsfristen er 26. juli 2021.

Vedtakskompetanse:

Byrådet er gitt myndighet til å avgi høringsuttalelser på kommunens vegne, jf. bystyrets vedtak av 30.05.2001, sak 218. Myndigheten er videredelegert til den respektive fagbyråd i saker som ikke er av prinsipiell betydning, jf. byrådets vedtak av 03.07.2001, sak 1360. Kopi av høringsuttalelsen vil bli sendt bystyret ved finansutvalget til orientering.

Vedtak:

Byråden for finans avgir i henhold til delegert fullmakt følgende høringsuttalelse til forslag om innkjøpsordning for å sikre funksjonell tilgang til internett og telefontjeneste til alle:

Oslo kommunes høringsuttalelse

Høringsforslaget

Forslaget innebærer at husstander og virksomheter som mangler annet tilbud om funksjonell tilgang til internett og telefontjenester skal sikres dette av myndighetene. Med funksjonell tilgang til internett menes i forslaget tilgang til bredbånd med mulighet for tilknytning til internett med minst 20 Mbit/s nedstrøms hastighet og 5 Mbit/s oppstrøms hastighet.

Den foreslåtte ordningen går ut på at den myndigheten som utpekes til å forvalte ordningen, skal bistå med anskaffelse av tilgang til bredbånd (og/eller telefontjeneste) fra markedet på vegne av innbyggere og næringsvirksomheter som får innvilget støtte. En slik behovsbasert ordning vil innebære at den enkelte innbygger eller næringsdrivende som mangler et tilbud, vil kunne søke direkte til myndigheten om etablering av bredbåndstilgang (og/eller telefontjeneste).

Myndigheten som forvalter ordningen, vil gjennomføre anskaffelsesprosessen og bidra med finansiering dersom søknaden oppfyller kriteriene som fastsettes for ordningen. I tillegg vil den aktuelle myndigheten kunne gi råd og veiledning til aktuelle søkere.

Det er foreslått at det enten er fylkeskommunene eller staten som skal forvalte ordningen. Det er synliggjort både fordeler og ulemper ved begge alternativene. Departementet ber særskilt om høringsinstansenes syn på spørsmålet om hvilken myndighet som bør forvalte ordningen.

Basert på en utredning av kostnader og offentlig støttebehov utført av Analysys Mason er det om lag 11 300 bygg med husstander og virksomheter som ikke har innendørs dekning for et bredbåndstilbud med 20/5 Mbits hastighet. Dersom det monteres utendørs antenne på byggene der disse husstandene er lokalisert, vil fortsatt ca. 1 400 av disse byggene mangle bredbåndstilgang. I praksis vil det altså være om lag 1 400 bygg som er aktuelle for ordningen.

Departementet foreslår at søker må dekke en egenandel og at det skal innføres en øvre grense for hvor stort tilskudd den enkelte søker kan motta. Departementet beregner at det samlede, maksimale støttebehovet vil kunne beløpe seg til 114 millioner kroner, men at det på bakgrunn av oversikter over dekningstall for 2020 er grunn til å tro at det reelle støttebehovet er lavere.

Oslo kommunes innspill

Oslo kommune ser positivt på forslaget om å sikre at alle husstander og virksomheter får funksjonell tilgang til internett og telefontjenester. Vi har ingen innvendinger til de konkrete krav som er foreslått stilt til tjenesten som skal leveres.

Oslo kommune mener at forvaltningen av ordningen bør legges til Nkom (sentral forvaltning). Oslo kommune mener at antall husstander det er snakk om taler for at det bør være en sentral forvaltning av ordningen. Dersom vi legger til grunn at det i praksis er tale om 1 400 bygg som er aktuelle for ordningen i hele landet er dette en relativt sett liten søkermasse. Det vil derfor være mer kostnadseffektivt å ha en sentral forvaltning av ordningen. En sentral forvaltning vil videre kunne sikre likebehandling av søknader, og det vil være enklere å bygge opp riktig kompetanse for å behandle søknadene.

Dersom fylkeskommunene blir tillagt forvaltningen av ordningen antar vi at det vil bli tale om relativt sett få søknader per fylkeskommune, noe som vil gjøre det utfordrende å bygge opp riktig kompetanse til å behandle søknadene. Det vil også være vanskelig å sørge for likebehandling av søknadene. Vi antar også at det vil være enkelte fylkeskommuner som vil ha flere søkere enn andre, spesielt fylkeskommunene i nordlige og vestlige deler av Norge. Det antas at det er få, om noen, søkere i Oslo kommune og det vil dermed være en uforholdsmessig stor kostnad å måtte sikre riktig kompetanse for å behandle eventuelle søknader.

Avslutningsvis forutsetter Oslo kommune at fylkeskommunene blir tilført nødvendige ressurser til å forvalte ordningen, dersom forvaltningen likevel legges til fylkeskommunene.

Einar Wilhelmsen
byråd